

”Troldkær”

Et portræt af et siameseropdræt

Lidt om mig

Jeg er uddannet bibliotekar og har arbejdet 45 år i mit fag, men er nu gået på pension, hvilket giver mig god tid til at dyrke mine interesser: at læse, at dyrke min have og sidst, men ikke mindst at være sammen med mine katte.

Foruden kattene og haven har jeg mange andre interesser. Jeg læser meget, både skøn- og faglitteratur. I vinterhalvåret, når haven sover sin vintersøvn, bliver der mere tid til læsning og arbejde ved min computer, hvor jeg bl.a. opdaterer min hjemmeside og skriver lidt ned om mit liv og min slægt samt om min have og mine roser.

Derudover er jeg meget engageret i arbejdet for at bekæmpe mænds vold mod kvinder og børn. Jeg holder foredrag om vold og overgreb mod kvinder, som er den groveste og mest omfattende krænkelse af menneskerettighederne, og den er hyppigere forekommende end de fleste ved eller tror. Derfor har nu såvel FN som Amnesty International og også den danske regering gjort denne sag til et af sine indsatsområder.

Omgivelserne

Jeg har flyttet en del i mit liv, men i de sidste 10 år har jeg boet i et stort gammelt hus med en dejlig have på 2000 m² i landsbyen Troldkær mellem Vamdrup og Jels i Sydjylland. I de første år gik kattene frit i haven, men efter at jeg havde mistet 3 katte, som blev kørt over, fik jeg lavet en stor løbegård til dem. Kattene går frit i huset, og det er hyggeligt, men p.t. er jeg ved at få indrettet et hankatterum, for der er for mange ulemper ved at have en han gående blandt de andre - dels et højere stressniveau, dels at jeg skal give p-piller og endelig alt det tisseri overalt !

Marianne Munk i sin elskede rosenhave

Hvordan det hele startede

Jeg har altid – siden min barndom – været meget glad for katte, og jeg har haft mange forskellige huskatte i det meste af mit liv, men siamesere har jeg kun haft siden 1975, hvor jeg fik foræret en brunmasket siameser-killing af en veninde. Den hed Maria Callas på grund af sin overdådige stemmepragt. Egentlig ville jeg slet ikke have den – jeg syntes, at vi havde dyr nok på det tidspunkt, men da familien plagede sig til den, gik jeg med til det på den betingelse, at jeg blev holdt helt uden for det foretagende. Det gik imidlertid sådan, at katten kastede hele sin vilde og heftige kærlighed på mig og kun på mig! Derefter var jeg helt og aldeles fortryllet af disse dejlige elegante og spændende katte og har været det siden.

Jeg havde i mange år altid 2 eller 3 siamesere, og i de første ca. 20 år lavede jeg af og til nogle kuld til glæde for mig selv og de venner, som gerne ville have en killing uden stamtavle, men jeg var ikke seriøs opdrætter eller medlem af en katteklub. Da jeg dengang boede på en meget fredelig vej, var kattene fritgående.

Men så skete der noget frygteligt: På én gang mistede jeg alle mine siamesere på grund af katteids – bl.a. min

højtelskede Johnny, som var søn af min første siameserhun. Det var en tragedie, men det skulle blive endnu værre, for da jeg havde fået samlet en ny flok dejlige siamkatte, mistede jeg også dem, denne gang pga. leukæmi. Jeg var dybt ulykkelig og måtte straks have en ny siameser. Det var i sommeren 1997, og lige på det tidspunkt var det vanskeligt at finde en siameserkilling. Men på en udstilling i Herning købte jeg en hankilling *Esquire Naryschkina SIA n* af Heide Petersen, som overtalte mig til at blive seriøs opdrætter og udstiller, når jeg nu havde fået sådan en fin kat.

Troldkær's Ariel Brown Esquire SIA n

Det havde jeg bestemt aldrig tænkt på endsige drømt om, men jeg syntes måske alligevel, at det lød lidt spændende, så jeg meldte mig ind i Jyrak og fik stamnavnet Troldkær.

Bella med killinger, sommeren 2007

katte, 1 hankat og en hunkastrat. Men både af hensyn til pladsen og til min alder er jeg desværre nødt til at begrænse mig lidt, så selv om jeg gerne ville beholde killinger fra hvert eneste kuld, eller købe nye katte, så forsøger jeg at passe på, at mit opdræt ikke vokser mig over hovedet.

I mange år havde jeg kun brunmaskede siamesere, men i de senere år også blåmaskede og chokolademaskede. Det er min drøm at frembringe en lillamasket kat, fordi jeg elsker de lyse katte. Det er endnu ikke lykkedes for mig, men nu i 2007 har jeg været så heldig at kunne købe en hunkat (Klingeskov's Mytilene SIA c, som er af rene siamlinjer) i den farve, så måske lykkes det en dag!

Efterhånden købte jeg hunkattene Fiona, Harmony og Nobless, alle fra katteriet Naryschkina, og begyndte at lave killinger og at udstille.

Det var en helt ny verden for mig – jeg startede videnskabsmæssigt på bar bund og havde meget at lære om siameserkatte, opdræt og udstillinger. Men det var spændende at være med, og jeg har mødt mange venlige siameserejere og opdrættere, som jeg har lært en masse af. Det har betydet meget for mig.

Blandt andet har jeg indset, at jeg startede med et alt for snævert avlsmateriale, så nu forsøger jeg at få flere nye gener ind i avlen, og jeg har været heldig at få lov til at købe killinger og få parret hos hankatte med gode linjer. Som de fleste andre opdrættere vil jeg gerne opdrætte smukke, racetypiske, men ikke ekstreme katte - meget gerne nogle, der er så smukke at de også kan klare konkurrencen på udstillinger. Det bestræber jeg mig efter bedste evne på og forsøger at udvælge de avlsdyr, der besidder nogle af de kvaliteter, som jeg går efter.

Jeg har p.t. 6 voksne katte i mit katteri med 2 hunkatte i avl, 2 unge hun-

Bella (Bellamis Stolichnaya SIA b) tv.
My (Klingeskov's Mytilene SIA c) th.

Jeg laver derfor højst 2-3 kuld pr. år, som jeg navngiver i alfabetisk orden. Jeg er nu (i 2007) nået til mit O-kuld. Jeg synes det er en udfordring at finde på smukke og klassiske navne, gerne fra litteratur, historie eller mytologi – eller fra aktuelle personer, som jeg beundrer, f.eks. Dalai Lama. Når jeg har et kuld killinger, forsøger jeg at bruge så meget af min tid som muligt på dem, for at de kan blive glade og harmoniske killinger, der er vant til at være meget sammen med mennesker. Jeg sælger nødtigt killingerne, før de er 3½ - 4 måneder gamle da jeg synes, de er bedst rustede til at komme hjemmefra i den alder. De sælges til kærlig, men jeg har ingen restriktioner på, hvad killingerne må anvendes til.

Rene siamlinjer eller orientalerblod?

Det er godt, at man kan ændre holdninger også i en høj alder! Jeg har nemlig i mange år ligget lidt under for tanken, at det skulle være bedre eller "finere" at avle på rene siamlinjer (som jeg ikke selv havde tidligere), men jeg har måttet give køb på den opfattelse. Efter at jeg har set, hvor meget godt orientalerne har tilført racen m.h.t., elegance og type, så jeg udelukker ikke længere en parring med en orientaler, skønt jeg farvemæssigt stadig foretrækker de fuldmaskede siamesere. Men det vigtigste for mig er, at kattene er fejlfrie, sunde og elegante samt har et godt temperament.

Problemer og sygdomme som jeg har kæmpet med

Jeg vil her åbent fortælle om, hvad jeg har kæmpet med:

Min egen dumhed med fritgående katte! Efter at have mistet 2 katte pga. aids og 3 katte pga. leukæmi,

Bella og Ringo nyder hinandens selskab

Silke i sin sikre indhegnede have

2 katte som havde spist rottegift samt 3 trafikdræbte (tja, hvor dum kan man være?!) troede jeg, at nu havde jeg overstået min part af problemer, men nej, sådan gik det ikke.

Herpes: Jeg fik på et tidligt tidspunkt herpes-smitte ind i mit katteri og havde i en del år en aktiv herpesudskiller gående, som jeg ikke nænnede at skille mig af med (igen min egen blødsødenhed). Jeg mistede mange små killinger pga. af luftvejssygdomme, ligesom øjeninfektion var sikker i hvert eneste kuld. Nu er smittebæreren aflivet af andre årsager og det har hjulpet.

FIP: Jeg købte en dejlig killing til avl fra et godt katteri. Den var sund og rask da jeg fik den, men efter nogle

uger blev den syg og dyrlægen konstaterede, at det var FIP, og den måtte aflives. Som bekendt er FIP en spontan mutation i et virusgen, som hverken opdrætter eller ejer kan gøre for, og der er ingen mulighed for helbredelse. Det var sørgeligt!

Tandproblemer har jeg især oplevet hos mine blåmaskede katte – det kan delvis afhjælpes med tandrensninger og specialfoder.

Nyreproblemer har været årsag til at 1 chokolademasket og 3 af mine blåmaskede katte ikke blev ret gamle. Det var meget trist!

Kræftknuder min kære Ninja (Harmony Naryschkina) fik kræftknuder i mælkekirtlerne - jeg valgte ikke

at lade hende operere. Da de blev mange og store og der til sidst gik hul på en af dem, måtte jeg gå den tunge veje til dyrlægen og få hende aflivet. Hun blev kun 8 år. Jeg er ikke i tvivl om, at der er en sammenhæng mellem kræft og p-piller, som hun har fået i flere år, fordi jeg har haft fritgående hankat i huset. Derfor indretter jeg nu et hankatterum, så hunnerne kan slippe for at få p-piller og så både de og hankatten kan slippe for den stress det medfører, når de går sammen.

Abort og underlivsbetændelse:

PR CH Troldkær's Great Expectations SIA a (Silke), som jeg havde store forventninger til i avlsøjemed, og som blev parret til *EC Ivanthes Ddonny X-ett SIA n*, aborterede sit første kuld, fik underlivsbetændelse og måtte steriliseres. På samme måde gik det med *Nobless Naryschkina SIA a*, som dog havde nået at få 2 kuld. Senest har Mytilene fået underlivsbetændelse med blodigt udflåd (colibakterier siger dyrlægen – hvordan i alverden går det dog til?) og har gennemgået en meget lang penicillin-kur. Hun får nu hormonbehandling for at komme i løbetid, som skulle kunne få de sidste betændelsesrester ud. Jeg håber, at hun ikke bliver steril, da jeg meget gerne vil avle med hende, fordi hun er så smuk og har en fin stamtavle.

Andre ting: Jeg har oplevet at en killing blev født med kun et halvt forben og en anden med ganespalte. Andre var små og utrivelige og døde efter et par måneder. Til gengæld har jeg aldrig haft andre synlige defekter og er også næsten blevet forskånet for halefejl.

Katte som jeg har nu:

PR CH Troldkær's Great Expectations SIA a, f. 2002 (Silke) efter Troldkær's Dalai Lama SIA a og Harmony Naryschkina SIA b, som jeg havde store forventninger til i avlsøjemed, men som aborterede sit første kuld og måtte steriliseres.

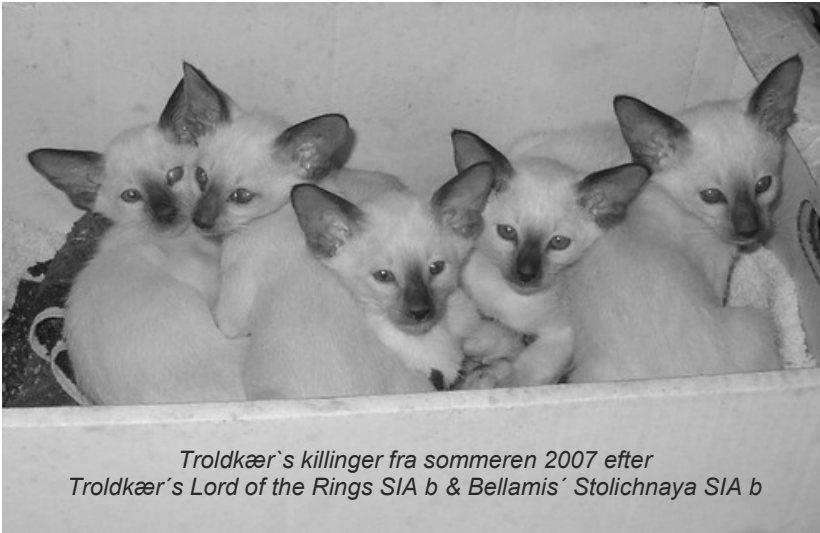
Troldkær's Kirsten Munk SIA n, f. 2005 efter Troldkær's Dalai Lama SIA a og Harmony Naryschkina SIA b.

Troldkær's Lord of the Rings SIA b, f. 2006 (Ringo) efter Sweet Cat's Nights in White Satin SIA n og Troldkær's Kirsten Munk SIA n.

Troldkær's Kirsten Munk ser kærligt på sin sønnesøn

*Troldkær's killinger fra sommeren 2007 efter
Troldkær's Lord of the Rings SIA b & Bellamis' Stolichnaya SIA b*

Troldkær's Mira SIA n, f. 2007 efter Kelmikerhon Onnen Omiaan SIA n og Troldkær's Kirsten Munk SIA n.

Bellamis Stolichnaya SIA b, f. 2006 (Bella) efter EC Bellamis' Finlandia og EC Kattilan Cotton Jenny, DM SIA b21. Hun har allerede fået 2 dejlige kuld med Troldkær's Lord of the Rings SIA b.

Klingeskovs Mytilene SIA c, f. 2006 (Lille My) efter GIC Just Jazz av Abrego SIA a og Gemstone's Misteltoe SIA a.

Udstillinger

Jeg udstiller af og til mine katte, men ikke særlig ofte – og jeg har aldrig vundet noget, bortset fra en enkelt gang, da Blue Diamond blev BOX-kastrat. Great Expectations har ofte været nomineret, men har aldrig vundet noget. Men det betyder ikke så meget – jeg forstår slet ikke, at nogen kan tage det så utrolig højtideligt, at de bliver vrede på både dommer og medudstillere, hvis deres kat ikke vinder. Herregud, det er da bare en hobby!

Jeg deltager, fordi jeg gerne vil have en faglig bedømmelse af mine katte og sørge for, at de i det mindste bliver Champion eller Premier. Endvidere for at vise flaget for mit katteri og for racen, men også fordi jeg synes det er sjovt og hyggeligt at møde andre siamopdrættere, og jeg synes, jeg lærer noget hver gang.

Fremtiden

Da jeg snart bliver 70 år, har jeg jo ikke den helt store opdrætterkarriere foran mig, men jeg planlægger da stadig at forbedre det jeg har gennem parringer med eller indkøb af nye gode avlskatte. Jeg synes, det er så spændende at planlægge en parring og se, hvad der kommer ud af det. Men uanset hvordan de ser ud, så er det en ufattelig glæde at tage imod og tage sig af små killinger, lære dem at kende og mærke deres tillid og livsglæde. Det og så det daglige samvær med mine katte er for mig det allervigtigste ved at være opdrætter, og det håber jeg at få lov til i mange år endnu.

Med venlig hilsen
Marianne Munk
www.troldkaer-katteri.dk